

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 listopada 1938 r.

Nr 30

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRETY PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

- Poz. 701—z dnia 6 listopada 1938 r. o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi 949
- „ 702—z dnia 6 listopada 1938 r. o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego 952

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

- Poz. 703—z dnia 31 października 1938 r. o zmianie granic powiatów sandomierskiego i tarnobrzeskiego 953

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz. 704—Skarbu z dnia 27 października 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła 954
- „ 705—Opieki Społecznej z dnia 18 października 1938 r. w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. 968
- „ 706—Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1938 r. o zmianie granic miasta Sandomierza w powiecie sandomierskim, województwie kieleckim 973
- „ 707—Skarbu z dnia 28 października 1938 r. o zniesieniu Urzędu Celnego w Zahaciu oraz zmianie zakresu działania Urzędu Celnego w Wilnie 973

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE:

- Poz. 708—z dnia 5 października 1938 r. o wypowiedzeniu części III umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czeskosłowacką w sprawach prawnych i finansowych, podpisanej w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 r. 974

ZARZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

- Poz. 709—z dnia 27 października 1938 r. o zmianie zakresu działania Urzędu Celnego w Zwardoniu 974
- „ 710—z dnia 31 października 1938 r. o przyznawaniu nagród za przyczynianie się do wykrywania przestępstw, wynikających z naruszenia przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) i rozporządzeń wykonawczych na jej podstawie wydanych 974

WYKŁADNIA USTAWY O OPŁATACH STEMPLOWYCH:

Poz. 711—Nr 517 do art. 142 pkt 23 i 160 pkt 1 u. o. s. 975

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 712—L. D. I. 11879/2/38 z dnia 7 listopada 1938 r. w sprawie podawania do publicznej wiadomości ogłoszeń w lokalach urzędowych. 975

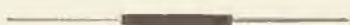
„ 713—L. D. IV. 22451/3/38 z dnia 28 października 1938 r. o zmianie okólnika z dnia 15 lipca 1937 r. L. D. IV. 14692/3/37 w sprawie pobierania osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów 975

„ 714—L. D. V. 6770/3/38 z dnia 31 października 1938 r. w sprawie wyjaśnienia pojęcia gruntów, użytkowanych w celach naukowych przez szkoły rolnicze 976

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat w sprawie zagubienia pieczęci 976

Wyciąg z Ceduły Urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie 977

OGŁOSZENIA.

701

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 6 listopada 1938 r.

o zmianie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. W dekrete Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249), zmienionym dekretami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 488) i z dnia 3 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 528) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 ust. (2) otrzymuje brzmienie następujące:

„Przez wyrażenie „handel zagranicznymi środkami płatniczymi” rozumie się zawieranie lub wykonywanie wszelkich umów, w których wyniku ma nastąpić lub następuje przeniesienie własności lub posiadania zagranicznych środków płatniczych.”;

2) w art. 1 wprowadza się nowy ustęp (6) treści następującej:

„Zawarte w dekrete niniejszym oraz w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych zakazy przekazywania, wysyłania i wywozu za granicę lub sprowadzania z zagranicy stosują się do wolnego obszaru celnego analogicznie jak do terytorium zagranicznego.”;

3) art. 3 ust. (2) otrzymuje brzmienie następujące:

„Komisja Dewizowa rozstrzyga ostatecznie według swobodnego uznania bez obowiązku uzasadniania swych decyzji. Decyzje Komisji mogą być bądź ogólne, bądź też dotyczyć poszczególnych spraw. Decyzje ogólne Komisja Dewizowa wydaje w formie zarządzeń, ogłaszanych w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”. Decyzje Komisji Dewizowej mogą uzależniać zezwolenie na czynności zabronione lub zwolnienie od obowiązków, ustanowionych w dekrete niniejszym albo w wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych, od dopełnienia określonych warunków.”;

4) art. 5 ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„Handel zagranicznymi środkami płatniczymi, jeżeli jedną ze stron nie jest Bank Polski lub przedsiębiorstwo bankowe, które uzyskało od Ministra Skarbu odpowiednie uprawnienia (uprawnienia dewizowe), jest bez zezwolenia zabroniony.”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Handel złotem, sprowadzanie go z zagranicy i wywóz za granicę, jak również stawianie go do dyspozycji cudzoziemców, są bez zezwolenia zabronione. Przez wyrażenie „handel złotem” rozumie się zawieranie lub wykonywanie wszelkich umów, w których wyniku ma nastąpić lub następuje przeniesienie własności lub posiadania złota.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego stosuje się do złota w monetach, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy (art. 1), jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego, tudzież w sztabach, w postaci odlewów i przedmiotów, nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu, oraz w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci.

(3) Wysyłanie i wywóz za granicę złota w stanie przerobionym we wszelkiej postaci, platyny w postaci zarówno przerobionej jak i nieprzerobionej, oraz kamieni szlachetnych i innych klejnotów są bez zezwolenia zabronione w zakresie ustalonym rozporządzeniami Ministra Skarbu.”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Wszelkiego rodzaju przekazywanie, wysyłanie i wywóz za granicę środków płatniczych, bez względu na walutę, na jaką one opiewają, są bez zezwolenia zabronione.

(2) Stawianie przez osoby fizyczne lub prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, do dyspozycji cudzoziemców wszelkiego rodzaju środków płatniczych, w szczególności zaś dokonywanie z polecenia lub na rzecz cudzoziemców przekazów, przelewów, wpłat i wypłat jest bez zezwolenia zabronione. Stawianiem do dyspozycji cudzoziemca środków płatniczych jest również udzielenie mu pełnomocnictwa do odbioru lub dysponowania środkami płatniczymi.

(3) Przelew wierzytelności, należnej cudzoziemcowi od osoby fizycznej lub prawnej, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, jak również wstąpienie osoby trzeciej w prawa zaspokojonego wierzyciela - cudzoziemca wobec dłużnika, mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, są bez zezwolenia zabronione.

(4) Wszelkiego rodzaju dysponowanie przez osoby fizyczne lub prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, posiadanymi za granicą środkami płatniczymi, złotem (art. 6 ust. (2), papierami procentowymi, dywidendowymi i kuponami od takich papierów, książeczkami oszczędnościowymi i wkładowymi

mi, należnościami od zagranicy z wszelkich tytułów, posiadanymi za granicą nieruchomościami, jak również wszelkiego rodzaju innymi prawami majątkowymi, jest bez zezwolenia zabronione bez względu na to, czy następuje w kraju, czy też za granicą. Nie jest dysponowaniem w rozumieniu powyższego przepisu przyjęcie należnego świadczenia, jeżeli przedmiot tego świadczenia zostaje sprowadzony do kraju.

(5) Wysyłanie i wywóz za granicę papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od takich papierów oraz książeczek oszczędnościowych i wkładowych, są bez zezwolenia zabronione.

(6) Stawianie przez osoby fizyczne lub prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, do dyspozycji cudzoziemców papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od takich papierów oraz książeczek oszczędnościowych i wkładowych, jak również wykonywanie dyspozycji cudzoziemców, dotyczących powyższych wartości, są bez zezwolenia zabronione.

(7) Wysyłanie pocztą za granicę środków płatniczych, papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów, jak również książeczek oszczędnościowych i wkładowych, może odbywać się z zachowaniem przepisów ustępów poprzedzających wyłącznie w listach lub paczkach wartościowych oraz w listach poleconych, nadawanych na pocztę w stanie otwartym. Komisja Dewizowa może zezwolić na wysyłanie pocztą za granicę powyższych wartości także w przesyłkach zamkniętych.";

7) art. 10 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, są obowiązane:

a) zgłosić oraz zaofiarować do skupu bądź zlecić do sprzedaży lub inkasa instytucjom, które wskażą rozporządzenia wykonawcze, posiadane za granicą zagraniczne środki płatnicze i złoto (art. 6 ust. 2), zagraniczne i krajowe opiewające na walutę zagraniczną papiery procentowe i dywidendowe oraz kupony od takich papierów, należności od zagranicy z wszelkich tytułów, posiadane za granicą nieruchomości jak również wszelkiego rodzaju inne prawa majątkowe;

b) udowodnić wobec instytucji, które wskażą rozporządzenia wykonawcze, dopełnienie powyższych obowiązków.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego obowiązuje w zakresie ustalonym rozporządzeniami Ministra Skarbu, które określają również, w jakiej postaci nastąpić winno zaspokojenie należności od zagranicy oraz sposób, w jaki udowodnić należy dopełnienie obowiązków przewidzianych w artykule niniejszym.

(3) Komisja Dewizowa może zwolnić od obowiązków, przewidzianych w ustępach (1) i (2).";

8) art. 13 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Dla wszelkich obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych obowiązują kursy banknotów zagranicznych lub dewiz, notowane w cedule urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie (dla pieniędzy zagranicznych — kursy, podawane w rubryce cedy „Bilety bankowe”, dla dewiz zaś — kursy w rubryce „Czeki i wypłaty”). W razie braku notowań w cedule urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie obowiązuje kurs zagranicznych środków płatniczych ustalany i ogłaszany przez Bank Polski w dziale urzędowym „Monitora Polskiego”.

(2) Do obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych, których kursy nie są ogłoszone ani w urzędowej cedule giełdowej ani przez Bank Polski, mogą być stosowane odpowiednie kursy zagraniczne.

(3) Komisja Dewizowa może zezwolić na stosowanie do obrotów i rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych kursów innych niż obowiązujące na podstawie ustępów poprzedzających.";

9) art. 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Poza kursami notowanymi w cedule urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie oraz ustalanimi i ogłaszanymi przez Bank Polski, ogłaszanie innych kursów krajowych lub zagranicznych, określających stosunek zagranicznych środków płatniczych lub złota do złotego, jest bez zezwolenia zabronione. Zakazu tego nie stosuje się do Banku Polskiego, któremu wolno ogłaszać również kursy zagraniczne złotego, oraz nie dotyczy ustalania i ogłaszania stosunku zagranicznych środków płatniczych lub złota do złotego przez właściwe władze państwowe w przypadkach ustawowo przewidzianych.";

10) po art. 14 wprowadza się nowe artykuły 14a i 14b treści następującej:

„Art. 14a. Ministrowie Skarbu i Sprawiedliwości mogą określić w drodze rozporządzenia sposób stosowania przepisów dekretu niniejszego w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym.

Art. 14b. Rozporządzenia Ministra Skarbu określają sposób kontroli nad wykonywaniem przepisów dekretu niniejszego przy przekraczaniu granicy.";

11) art. 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Kto bez zezwolenia Ministra Skarbu (art. 15) lub Komisji Dewizowej (art. 4) albo wbrew warunkom takiego zezwolenia dokonywa czynności, której zabraniają przepisy art. 5 ust. (1), art. 6, art. 7, art. 7a, art. 8, art. 9 ust. (1), podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

(2) Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do lat 2 i grzywny, albo jednej z tych kar.

(3) Sąd może zastosować karę przewidzianą w ust. (2) także wtedy, gdy zachodzi przypadek mniejszej wagi, zasługujący na szczególne uwzględnienie.

(4) Sąd orzeka karę nie niższą, niż 3 lata więzienia i 100.000 złotych grzywny, jeżeli sprawca uczynił sobie proceder z popełniania przestępstw, określonych w artykule niniejszym; w tym przypadku sąd może również wymierzyć grzywnę do wysokości nieograniczonej.

(5) Karom, przewidzianym w ust. (1) i (3), podlegają również osoby upoważnione do rozstrzygania o działalności instytucji, które, dowiedziawszy się o zamiarze popełnienia przestępstwa, określonego w artykule niniejszym, przez pracownika tej instytucji, nie starały się zapobiec jego popełnieniu lub powstaniu skutku przestępnego, albo też dowiedziawszy się o takim już popełnionym przestępstwie, nie zawiadomiły o tym Komisji Dewizowej.

(6) Przepisu art. 6 kodeksu karnego nie stosuje się do przestępstw, polegających na wykroczeniu przeciwko przepisom art. 8 ust. (4) i art. 9 ust. (1).";

12) art. 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Kto wykracza przeciwko przepisom art. 10 lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, albo nie dopełnia warunków, pod jakimi otrzymał zwolnienie od obowiązków określonych w tych przepisach,

podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

(2) Przepisy art. 16 ust. (2) — (4) stosuje się tu odpowiednio.";

13) art. 18 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) W razie skazania za przestępstwo określone w art. 16 lub 17 na więzienie, sąd orzeka przepadek będących przedmiotem przestępstwa: złota, pieniędzy, papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów, bez względu na to, czyją stanowią własność. W razie skazania za powyższe przestępstwa na karę aresztu i grzywny lub jedną z tych kar sąd orzec może przepadek tych przedmiotów.

(2) W razie skazania za powyższe przestępstwa sąd może orzec przepadek także innych wartości i praw majątkowych, będących przedmiotem przestępstwa, bez względu na to, czyją stanowią własność.";

14) art. 19 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Kto bez zezwolenia Ministra Skarbu (art. 15) lub Komisji Dewizowej (art. 4) albo wbrew warunkom takiego zezwolenia:

a) stosuje do obrotów lub rozrachunków w zagranicznych środkach płatniczych kurs wyższy od obowiązującego w myśl art. 13,

b) ogłasza kursy krajowe lub zagraniczne, których ogłaszanie jest zabronione przepisami art. 14,

podlega karze więzienia do lat 2 i grzywny.

(2) Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do roku i grzywny, albo jednej z tych kar.

(3) Sąd może zastosować karę przewidzianą w ust. (2) także wtedy, gdy zachodzi przypadek mniejszej wagi, zasługujący na szczególne uwzględnienie.

(4) Karom, przewidzianym w ust. (1) i (3), podlegają również osoby upoważnione do rozstrzygania o działalności instytucji, które, dowiedziawszy się o zamiarze popełnienia przestępstwa, określonego w artykule niniejszym, przez pracownika tej instytucji, nie starały się zapobiec jego popełnieniu, lub powstaniu skutku przestępnego albo też, dowiedziawszy się o takim już popełnionym przestępstwie, nie zawiadomiły o tym Komisji Dewizowej.";

15) art. 20 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto wykracza przeciwko przepisowi art. 9 ust. (2),

podlega karze aresztu do roku i grzywny, lub jednej z tych kar.";

16) po art. 20 wprowadza się nowe artykuły 20a i 20b treści następującej:

„Art. 20a. (1) Kto w celu uzyskania dla siebie lub innej osoby zezwolenia, wymaganego przez przepisy dekretu niniejszego, przytacza dane niezgodne z rzeczywistością lub przedstawia fałszywe dowody,

podlega karze aresztu i grzywny.

(2) Tym samym karom podlega, kto czynu, określonego w ust. 1, dopuszcza się w celu uzyskania zwolnienia od obowiązków, wynikających z art. 10 lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Art. 20b. Kto wykracza przeciwko nakazom lub zakazom, zawartym w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 14b,

podlega karze aresztu do roku i grzywny, lub jednej z tych kar.";

17) art. 21 otrzymuje brzmienie następujące:

„Przestępstwa, przewidziane w dekreście niniejszym, należą do właściwości sądów okręgowych z wyjątkiem przestępstw, przewidzianych w art. 20b, które należą do właściwości sądów grodzkich.";

18) po art. 21 wprowadza się nowy art. 21a treści następującej:

„Art. 21a. (1) Dochodzenia w sprawach o przestępstwa, przewidziane w dekreście niniejszym oraz w dekreście Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 maja 1936 r. w sprawie kontroli obrotu towarowego z zagranicą i z Wol-

nym Miastem Gdańskiem (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 279), prowadzi prokurator bezpośrednio bądź za pośrednictwem władz skarbowych i ich organów wykonawczych.

(2) Minister Skarbu określi w drodze rozporządzenia, które władze skarbowe i ich organy wykonawcze uprawnione są do powyższych czynności.

(3) Do prowadzenia dochodzeń stosuje się przepisy postępowania karnego, przy czym władzom skarbowym oraz ich organom wykonawczym służą uprawnienia policji państwowej.

(4) Policja państwowa działa w zakresie ścigania przestępstw określonych w ust. (1) w zastępstwie nieobecnych organów władz skarbowych. O wykryciu przestępstwa i o przedsięwziętych czynnościach policja państwowa zawiadamia niezwłocznie właściwego prokuratora i właściwą władzę skarbową.";

19) art. 22 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykonanie dekretu niniejszego porucza się w części objętej art. 16 — 21 Ministrowi Sprawiedliwości, w odniesieniu do art. 14a Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości, w odniesieniu do art. 12 Ministrowi Skarbu w porozumie-

niu z Ministrem Sprawiedliwości, w części pozostałej Ministrowi Skarbu."

Art. 2. (1) Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

(2) Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania tekstu jednolitego.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 a. Nr 85, poz. 571).

702

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 6 listopada 1938 r.

o tymczasowym uregulowaniu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

Na podstawie art. 55 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Osoby zamieszkałe na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego, uprawnione do świadczeń z czeskosłowackich instytucji ubezpieczeń społecznych z tytułu: ubezpieczenia od wypadków, ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i na starość, ubezpieczenia pensyjnego pracowników prywatnych oraz ubezpieczenia pensyjnego w górniczych kasach brackich, mają prawo do zasiłków na zasadach określonych w dekreście niniejszym, jeżeli instytucje czeskosłowackie nie wypłacają im świadczeń.

(2) Minister Opieki Społecznej może w drodze zarządzeń przyznać prawo do zasiłków również innym kategoriom osób uprawnionych do świadczeń z czeskosłowackich instytucji ubezpieczeń społecznych.

(3) Osoby, które w rozumieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 października 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego oraz o zmianie niektórych jej przepisów (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 548) nie posiadają obywatelstwa polskie-

go, mogą być pozbawione prawa do zasiłku w drodze zarządzeń Ministra Opieki Społecznej.

Art. 2. (1) Zasiłki wypłacane będą zaliczkowo w wysokości kwot należnych od instytucji czeskosłowackich wraz z wszelkimi dodatkami. Do przerachowania tych kwot na złote stosuje się przepisy art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. o przerachowaniu zobowiązań opiewających na walutę czeskosłowacką (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 535).

(2) Osoby uprawnione do rent z instytucji czeskosłowackich, których zasiłek obliczony stosownie do przepisów ust. (1) wyniesie mniej niż 50 zł miesięcznie, otrzymują dodatek w wysokości 15% z tym jednak zastrzeżeniem, że kwota zasiłku wraz z dodatkiem nie może przewyższać 50 zł miesięcznie.

(3) Kwoty należne na podstawie ust. (1) i (2) zaokrągla się do 10 gr w górę.

Art. 3. (1) Prawo do zasiłku dla osób, które pobierały już renty czeskosłowackie, powstaje od dnia następującego po upływie okresu, za który instytucje czeskosłowackie wypłaciły rentę po raz ostatni, dla osób zaś, które jeszcze rent czeskosłowackich nie pobierały, prawo do

zasiłku powstaje od dnia, w którym osoby te uzyskały prawo do renty.

(2) Zasiłki tymczasowe wypłacone osobom wymienionym w art. 1 przed wejściem w życie dekretu niniejszego przez polskie instytucje ubezpieczeń społecznych zostaną zaliczone na poczet zasiłków należnych na podstawie dekretu niniejszego.

Art. 4. (1) Zarządzenia Ministra Opieki Społecznej określą instytucje, które wypłacać będą zasiłki, jak również instytucje ubezpieczeń społecznych, które tymczasowo dostarczą na ten cel niezbędnych środków finansowych.

(2) Kwoty, dostarczone przez instytucje ubezpieczeń społecznych, będą tym instytucjom zwrócone przez te osoby prawne, które po dokonaniu rozrachunków między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z tytułu ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego zostaną ostatecznie obciążone wypłatą świadczeń wymienionych w art. 1.

(3) Zasiłki wypłacone za czas, za który czeskosłowackie lub polskie instytucje ubezpieczeń społecznych udziela świadczeń, będą z tych świadczeń potrącone.

Art. 5. Minister Opieki Społecznej wyda przepisy o postępowaniu w sprawach związanych z wykonaniem dekretu niniejszego oraz przepisy tymczasowe o organizacji ubezpieczeń społecznych na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Opieki Społecznej.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 572).

703

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1938 r.

o zmianie granic powiatów sandomierskiego i tarnobrzieskiego.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1926 r. w sprawie przyłączania gmin wiejskich, wchodzących w skład powiatu jednego województwa do przyległego powiatu województwa drugiego (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 269) zarządza się co następuje:

§ 1. Z powiatu tarnobrzieskiego w województwie lwowskim wyłącza się należące do gminy wiejskiej Trześń gromady: Nadbrzezie, Zarzekowice oraz część gromady Trześń ze stacją kolejową Sandomierz, a mianowicie parcele katastralne gminy katastralnej Trześń Nr Nr: 271/1, 271/4, 271/5, 271/6, 271/8, 271/9, 271/10, 273/1, 273/2, 273/3, 273/4, 274, 275, 278/1, 278/2, 278/3, 278/4, 473, 474/2, 474/4, 474/5, 474/6, 474/7, 474/8, 475/4, 478/3, 479/2, 479/5, 479/6, 479/7, 479/8, 479/9, 479/10, 480, 481/2, 483/2, 483/3, 483/4, 485/1, 485/2, 486/1, 486/2, 487, 489/1, 489/2, 490, 492/1, 492/4, 492/5, 492/6, 492/7, 492/8, 492/10, 492/11, 492/12, 492/13, 492/14, 492/15, 492/16, 492/17, 492/18, 492/19, 492/20, 492/21, 492/23, 492/24, 492/25, 492/26, 492/27, 492/28, 492/30, 492/31, 492/32, 492/33, 492/34, 492/35, 492/36, 492/37, 492/38, 492/39, 492/40, 492/41, 492/42, 492/43, 492/44, 492/45, 492/46, 492/47, 492/48, 492/49, 493, 494/1, 494/2, 494/12, 494/13, 494/14, 494/15, 496, 497, 498, 499/1, 499/2, 501/1, 501/2, 502/1, 502/2, 503, 504/1, 504/2, 505/1, 505/2, 506, 508, 509/1, 509/2, 510, 511/1, 511/2, 511/3, 511/6, 511/8, 511/9, 511/10, 511/11, 511/12, 511/13, 511/14,

511/15, 511/16, 511/17, 511/18, 511/19, 511/20, 511/21, 511/22, 511/23, 511/24, 511/25, 511/26, 511/27, 511/28, 511/29, 511/30, 511/31, 511/32, 511/33, 511/34, 511/35, 511/36, 511/37, 511/38, 511/39, 511/40, 511/41, 511/42, 511/43, 511/44, 511/45, 511/46, 511/47, 511/48, 511/49, 512/1, 512/2, 512/3, 512/4, 512/9, 512/10, 513/1, 514/3, 1651/4, 1666/2, 1695/1, 1695/2, 1696/1, 1696/3, 1696/4, 1696/5, 1697, 1698, 1699, 1725/1, 1725/2, 1725/3, 1727, 146, 147, 200, 201, 202, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 367, 368, 369, 370, 371, 376, 377, 321, 478/1, 492/22, 492/9, 492/29, 462/1, 462/4, 1694/1, 1694/2, 1694/3, 1694/4, 1694/5, 1694/6, 1694/7 o łącznym obszarze 141 ha 83 a 81 m² i włącza się je do powiatu sandomierskiego w województwie kieleckim.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 573).

704

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 października 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych
o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przy przywozie towarów wyszczególnionych w załączonych do rozporządzenia niniejszego wykazach Nr 1, Nr 2 i Nr 3, jeżeli towary te nie są oznaczone jako wolne od cła, pobiera się cło zniżone, wyrażone w tych wykazach w procentach cła normalnego (autonomicznego).

(2) Cło zniżone oblicza się od stawek zawartych w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdorazowo obowiązującym, w zależności od tego, z której kolumny stawki celne mają do danego towaru zastosowanie.

§ 2. (1) Urzędy celne stosują cło zniżone bądź zwalniają od cła:

a) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 — za pozwoleniem Ministra Skarbu i na warunkach w tym pozwoleniu przewidzianych,

b) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 2 — na podstawie zaświadczenia izby przemysłowo - handlowej, właściwej terytorialnie dla danego zakładu przemysłowego, a jeśli chodzi o przywóz tych towarów na obszar W. M. Gdańska dla użycia ich na tym obszarze — na podstawie zaświadczenia Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku,

c) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 3 — bez osobnych na to pozwoleń lub zaświadczeń.

(2) Cła zniżone lub zwolnienia od cła, przewidziane w wykazie Nr 3, urzędy celne stosują również z urzędu — bez wniosku strony.

§ 3. Zaświadczenia wymienione w § 2 ust. (1) lit. b) rozporządzenia niniejszego powinny zawierać:

a) nazwę izby, która zaświadczenie wystawiła,

b) miejsce i datę wystawienia zaświadczenia,

c) powołanie rozporządzenia niniejszego, jako podstawy prawnej dla wydania zaświadczenia,

d) nazwę i siedzibę firmy, której zaświadczenie zostało wydane oraz oznaczenie miejsca zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

e) nazwę towaru w brzmieniu podanym w wykazie Nr 2 oraz ilość tego towaru,

f) stwierdzenie, że podana ilość towaru odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa lub jego zdolności przetwórczej oraz wskazanie, w jakim okresie czasu towar ma być przerobiony,

g) stwierdzenie, że towar objęty zaświadczeniem jest przeznaczony do celów określonych w wykazie Nr 2,

h) nazwę urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa celna,

i) wymienienie urzędu celnego, znajdującego się najbliżej zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

j) podpis i pieczęć izby wystawiającej zaświadczenie.

§ 4. (1) Zaświadczenia wystawiane przez izby (§ 2 ust. (1) lit. b)) są ważne na okres obowiązywania rozporządzenia niniejszego; mogą być one wykorzystywane częściowo, lecz co najwyżej przy pięciu zgłoszeniach celnych.

(2) Zaświadczenia powołane w ust. (1) nie wykorzystane całkowicie przy pięciu zgłoszeniach celnych nie mogą być wykorzystane przy zgłoszeniach celnych następnych, chociażby termin ich ważności (§ 4 ust. (1)) jeszcze nie upłynął.

§ 5. (1) Zakład przemysłowy obowiązany jest prowadzić rejestr wykazujący dokładnie przychód i rozchód towarów, do których zastosowano zwolnienie od cła lub cło zniżone, przewidziane w wykazie Nr 2.

(2) Urząd celny, położony najbliżej zakładu przemysłowego, obowiązany jest przeprowadzić kontrolę, czy towar, odprawiony za cłem zniżonym lub bez cła, został użyty przez zakład przemysłowy, wymieniony w zaświadczeniu, do celu określonego dla danego towaru w wykazie Nr 2. Jeżeli przeprowadzenie kontroli nie należy do urzędu celnego odprawiającego, to urząd ten, w celu dokonania kontroli, przesyła dane dotyczące odprawionego towaru urzędowi celnemu położonemu najbliżej zakładu przemysłowego.

(3) Urzędy celne mogą przedłużać, najwyżej o 6 miesięcy, okresy przerobu towaru (§ 3 lit. f)) na wniosek właściwej terytorialnie izby; ewentualne dalsze przedłużenie tych okresów należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu.

(4) W zakresie zniżek celnych i zwolnień od cła, stosowanych na podstawie zaświadczeń przewidzianych w § 2 ust. (1) lit. b), obowiązują również przepisy § 18 ust. 1) lit. b) i c) rozporządzenia wykonawczego do prawa celnego.

§ 6. (1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w wykazie Nr 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła tego towaru, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona, na wniosek strony, tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego i jeżeli

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego lub zwolnienia od cła oraz o zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego.

(2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w wykazie Nr 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli, przy zachowaniu przepisu ust. (1) lit. a), strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, przypadających od danego towaru. Strona powinna przy tym powołać się na poprzednio złożone podanie o wydanie pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, albo też na otrzymane, na skutek tego podania, pozwolenie Ministra Skarbu.

(3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ust. (1) i (2), rozpoczyna się od daty do-

ręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

(4) Podania określone w ust. (1) i (2) strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz z przechowanymi w urzędzie dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

§ 7. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1938 r. i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1939 r.

(2) Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 271), zmienionego rozporządzeniem z dnia 22 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 486), zachowują swą ważność do dnia 30 kwietnia 1939 r., jeżeli dotyczą towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 niniejszego rozporządzenia; w tych przypadkach cło zniżone lub zwolnienie od cła stosuje się według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Nie odnosi się to jednak do pozwoleń Ministra Skarbu, wydanych na podstawie rozporządzenia z dnia 26 kwietnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 271):

a) na zastosowanie cła zniżonego przy przywozie części zamiennych do samochodów, motocykli i ciągówek (z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71 taryfy celnej przywozowej), — które to pozwolenia tracą swą ważność z dniem 31 października 1938 r.;

b) na zastosowanie cła zniżonego przy przywozie drewna orzechowego z poz. 750 p. 1 taryfy celnej przywozowej, — które to pozwolenia tracą swą ważność z dniem 31 grudnia 1938 r.;

c) na zastosowanie cła zniżonego przy przywozie ryżu z poz. 30 z pp. 1 i 2 taryfy celnej przywozowej, — które to pozwolenia tracą swą ważność z dniem 28 lutego 1939 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 października 1938 r. Nr 84, poz. 570).

Załączniki do § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia
27 października 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk., poz. 704).

W Y K A Z Nr 1.

Pozycje i punkty t. c. p. żywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znizone w % cła normalnego (autonomicznego)
z 12	Łubin — do siewu	bez cła
24 p. 2	Nasiona lnu, konopi — do siewu	bez cła
30 z p. 1	Ryż niewyluszczoney oraz wyluszczoney w błonce, sprowa- dzany przez porty polskiego obszaru celnego	12
30 z p. 2	Ryż łamany — szlifowany, polerowany, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego — do przerobu na krochmal	9
60 p. 4 uwa- ga 3	Pomarańcze gorzkie tak zwane „grape fruits“, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	60
83 p. 2 z lit. a	Sadzonki ukorzenione winorośli	bez cła
z 89 p. 1	Używane w lecznictwie rośliny i ich części, nierozdrobnione	20
z 89 p. 1	Korzenie roślin, zawierających rotenon — do wyrobu pre- paratów owadobójczych	bez cła
	U w a g a: Korzenie roślin, zawierających rotenon, mogą być zwalniane od cła, tylko za zwrotem należności celnych, tj. w trybie przewidzianym w § 6 ust. (1) niniejszego rozpo- rządzenia.	
grupa 11 i z gru- py 23 poz. poz. 254, 255, 256 i 258	Ryby, skorupiaki, mięczaki, — ich przetwory, — do przerobu na mączkę rybną	bez cła
117 z p. 1 i z uwagi 1 oraz z p. 2	Sledzie solone — o ile 10 kg tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk	33 1/3
129 p. 5	Kazeina	40
z 157 p. 2	Szpat ciężki mielony — do wyrobu litoponu	20
z 159 p. 2	Skaleń mielony	bez cła
z 162 p. 1	Kamienie budowlane z gruba obtłuczone, zbliżone swym wy- glądem do kostek względnie półkostek brukowych	bez cła
162 p. 5	Kostki i półkostki brukowe	bez cła
z 170 p. 2	Elektro-korundy i węglokrzymy w ziarnkach, rozdrobnione lub zmielone — do wyrobu tarcz szlifierskich	50
z 190	Oleje z węgla kamiennego, o ciężarze właściwym powyżej 0,960 oraz mieszaniny tych olejów ze sobą lub z kwasami karbolowymi — tak zwane oleje impregnacyjne	5
z 212 p. 2	Oleje roślinne (ciekłe przy 15° C), oprócz osobno wymienio- nych, o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 45% i mniej — do celów przemysłowych	bez cła
z 216 pp. 1 i 2	Tran i inne oleje, tłuszcze — wszelkich zwierząt morskich o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 45% i mniej, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego — do wyrobu tłuszczów uwodornionych skażonych — opłacają cło znizone w wysokości zł 1,50 od 100 kg.	
z 216 z p. 2	Tran mętny przy 15° C i wyżej — do rafinowania dla celów leczniczych	30
254 z p. 3	Stynki suszone (osmerus eperlanus L)	5
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi“	40
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi“ — do przerobu fabrycznego	20
310 z p. 1	Wodorotlenek glinu — do wyrobu siarczanu glinu wolnego od żelaza	15
z 345	Oleje fuzlowe — do celów przemysłowych	40
374 z p. 1	Bromek metylu	15
397 z p. 8	Tolilonaftyloamina	15

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znizone w % cła normalnego (autonomicznego)
399 z p. 6	Fenetydyna	bez cła
z 403	Indygo	10
z 408	Sadze	55
z 408	Sadze gazowe — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
423 z p. 3	Lakiery — do pokrywania drutów	50
424 uwaga	Ekstrakt quebrachowy suchy nie rozpuszczający się w zimnej wodzie, sprowadzany przez porty polskiego obszaru cel- nego	60
429 z p. 2	Olejek eteryczny, pine-oil — do przerobu na produkty pachnące	4
z 479	Siarczan potasu, oprócz osobno wymienionego, — do celów przemysłowych	bez cła
487 p. 2	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach, taśmach i rolach oraz tkaniny i wojłoki przesycone celu- loidem	25
z 488 p. 1 z lit. b I	Bakelit w prętach i rurach, nieobrobionych — do celów przemysłowych	50
488 p. 1 z lit. a i p. 2 z lit. a	Niewvrabiane w kraju materiały plastyczne sztuczne na pod- stawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, for- maliny itp. — w proszku lub w ziarnkach	40
z 488 p. 2 z lit. b	Galalit w prętach i rurach o wymiarze przekroju 2 cm i mniej — do celów przemysłowych	40
490 z p. 2	Fosforan trójkrezylu	10
490 z p. 2	Tak zwane „gardinole” w postaci płynnej lub mazistej (pro- dukty otrzymane przez działanie kwasu siarkowego na wyższe alkohole) — do gaśnic przeciwpożarowych	40
490 z p. 2	Przyspieszczacz wulkanizacyjny (vulcacit Thiuram), sprowa- dzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochra- niaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 490 z p. 2	Bejca garbarska — Purgatol, sprowadzana przez garbarnie do bejcowania, na podstawie prób przesłanych przez Mi- nisterstwo Skarbu urzędowi celny	20
490 z p. 2	Żywiczny produkt kondensacji acetonu z aniliną, nie zawie- rający związków naftyloaminowych, pn. „Flectol B”, oraz produkt otrzymany z kwasu laurowego i tlenku cynku pn. „Laurex”, w postaci szarego proszku — przeznaczo- ne, jako środki pomocnicze, do wyrobu gumy	20
z 493	Skóry baranie surowe, odwłosione	50
z 515	Odpadki skórzane, odwłosione — do wyrobu kleju	10
571 p. 1	Włókna sztuczne cięte (vistra) a) niebarwione b) barwione	6 20
606 p. 1	Przy przywozie odpadków bawełnianych drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się cło znizone w wy- sokości zł 1 od 100 kg netto.	
611 z p. 2	Przędza bawełniana surowa nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych — do wyrobu sieci rybackich	bez cła
648 z p. 1	Sieci do rybołówstwa, wszelkie	10
z 662 p. 1	Sznurki, nici — gumowe, oprzędzone bawełną	25
z 720 p. 2 i uwaga 2	Kauczuk surowy, myty: w płytach, płytkach, arkuszach, spro- wadzany przez porty polskiego obszaru celnego przez fa- bryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samo- chodowych, motocyklowych i samolotowych	15
z 745	Wyroby z gumy miękkiej, chociażby z dodatkiem innych ma- teriałów — do wyrobu samochodów	5

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
746 z p. 2 c	Półfabrykaty z gumy twardej o wadze sztuki 100 g i mniej z odcisniętymi lecz nierozciętymi zębami	20
z 750 p. 1	Drewno orzechowe	bez cła
z 769	Ćwieki, kołki, szpilki do obuwia, nie we wstęgach	50
z grup: 53, 63, 66, 67, 69 i 71	Wszelkie towary do budowy, naprawy i wyposażenia kolei i wyciągów górskich linowo-terenowych	20
810 z uwagi	Stare gazety i czasopisma w języku niemieckim, niepodziurawione i niepokrajane w myśl uwagi do poz. 792 — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
817 z p. 1 i uwagi 4 lit. b po poz. 821	Papier o wadze 1 m ² 28 g i mniej (bibułka) niebarwiony, pokrajany w krążki i rolki o szerokości 10 cm i więcej — do wyrobu kondensatorów	30
z 828	Naczynia do mleka z papieru impregnowanego parafiną, również z napisami drukowanymi	5
836 z p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci nawet z przeważającą ilością rysunków, z tekstem lub napisami w języku niemieckim, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 838	Kalendarze z tekstem niemieckim, również książkowe z działem literackim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 839	Nuty kompozytorów niemieckich nawet bez tekstu oraz wszelkie z tekstem niemieckim lub napisami niemieckimi również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje dzieł artystów malarzy niemieckich, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje zdjęć krajobrazów Niemiec oraz widoków miast niemieckich, wszystko z uwidocznioną nazwą miejscowości — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
842 z p. 3	Wielobarwne: obrazy, tablice, atlasy przyrodnicze i techniczne, okładki do takichże atlasów, tablice i obrazki rozkładane na papierze, kartonie, tekturze, również podklejone oraz inne tym podobne — wszystko o charakterze pomocy szkolnych i naukowych z tekstem lub napisami w języku niemieckim, chociażby w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 843	Mapy, plany, również w atlasach, chociażby podklejone, oprawione, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych, z tekstem lub napisami w języku niemieckim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
900 z p. 3	Rurki ze szkła białego — do wyrobu ampułek itp. opakowań	30
904 z p. 1	Rurki ze szkła zabarwione w masie — do wyrobu ampułek itp. opakowań	50
z 913 p. 1	Szyby samochodowe prasowane lub lane, nieszlifowane, o grubości 5 mm i mniej — do wyrobu samochodów	9
z 914	Szyby samochodowe prasowane lub lane, nieszlifowane, o grubości powyżej 5 mm — do wyrobu samochodów:	
p. 1 i 2	o powierzchni do 4.000 cm ²	5
p. 3	o powierzchni powyżej 4.000 do 10.000 cm ²	3
z 915	Szyby samochodowe prasowane lub lane, szlifowane, polerowane — do wyrobu samochodów:	
	o grubości 5 mm i mniej	8
	o grubości powyżej 5 mm i o powierzchni do 4.000 cm ²	4
	o grubości powyżej 5 mm i o powierzchni powyżej 4.000 cm ² do 10.000 cm ²	3

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znizone w % cła normalnego (autonomicznego)
z 925 p. 1	Nieprodukowana w kraju surówka	5
927 z p. 1	Łom żeliwny i odpadki żeliwne, sprowadzane przez huty żelazne	5
z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe w rolach, na zimno walcowane o grubości powyżej 0,10 mm do 0,20 mm, o szerokości poniżej 700 mm — do wyrobu taśmy obołowanej	40
z 929 p. 1 lit. c, d, i uwaga 2	Stal zwykła płaska na zimno walcowana, o szerokości po- niżej 700 mm i o grubości 1,2 mm i mniej — do wyrobu łańcuchów do rowerów	10
929 z p. 2 b i c	Żelazo i zwykła stal, walcowane, okrągłe, w prętach gru- bości powyżej 6 do 25 mm — do wyrobu stalowych lin wydobywczych dla kopalń	10
929 z p. 3 lit. a	Żelazo i zwykła stal, — kształtowe, o długości od 5 do 17 metrów — do budowy zapór wodnych oraz morskich bu- dowli wodnych	20
930 p. 3 lit. b i c	Blacha żelazna, stalowa — zwykła, ocynowana o grubości 1 mm i mniej	30
931 z p. 2a	Stal szlachetna węglista o zawartości węgla powyżej 0,70%, w prętach o szerokości od 25 do 40 mm i grubości od 10 do 20 mm — do wyrobu kos i sierpów	10
z 944	Niewyrabiane w kraju walce hutnicze żeliwne, chociażby utwardzane, oprócz wymienionych w wykazie Nr 3	20
946	Niewyrabiane w kraju walce stalowe kute, sprowadzane przez huty i walcownie metali	20
947 p. 1	Drut żelazny, stalowy — w kręgach — o największym wy- miarze przekroju powyżej 3 do 6 mm — do wyrobu łańcu- chów rowerowych	10
962 p. 2 ew. uwaga	Niewyrabiane w kraju łańcuchy żelazne, stalowe — prze- gubowe o wadze 1 m od 430 do 1200 g	20
z 964 z p. 1	Wózki żelazne do wybierania masła z masielnic i wygniatarek	10
z 964 pp. 1 i 2	Podpory (stemple) żelazne przeznaczone dla kopalń	10
z 964 p. 1 b i p. 2	Niewyrabiane w kraju żerdzie stalowe, pompowe dla kopalń nafty	20
z 994 p. 2 b i c 1085 p. 10 a III, 1160 p. 3 a	Niewyrabiane w kraju części aparatów do badania twardości metali — do produkcji tych aparatów	20
z 1006	Niewyrabiane w kraju narzędzia i przybory wiertnicze uda- rowe i obrotowe — do wierceń ziemnych	20
z 1006 p. 4	Niewyrabiane w kraju łączniki tzw. „Tool Joints” do płucz- kowych przewodów wiertniczych	15
z 1042 pp. 1 i 2	Niewyrabiane w kraju dna wygięte kotłowe, żelazne i sta- lowe	15
1047 z p. 1a	Niewyrabiane w kraju silniki tłokowe spalinowe typu samo- chodowego — do wyrobu wagonów motorowych	5
z 1084 p. 3	Niewyrabiane w kraju pędnie do urządzeń wiertniczych sy- stemu „Rotary”, nawet w stanie podzielonym	20
z 1085 z p. 3	Walce zamienne do wygładzarek żeliwne, chociażby utwar- dzone, o wadze sztuki powyżej 600 kg, o średnicy walca 250 mm i więcej i o długości walca mierzonej bez czopów 2.000 mm i więcej:	
	z nieoszlifowaną powierzchnią roboczą	7
	z oszlifowaną powierzchnią roboczą	10
z 1085 pp. 8 i 10	Niewyrabiane w kraju części silników do wagonów motoro- wych, sprowadzane do zamiany zużytych części tych silni- ków w wagonach o napędzie spalinowym	30
z 1085 p. 8 b i 10	Niewyrabiane w kraju części silników — do wyrobu silników spalinowych	20

Pozycje i punkty t.c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
z 1085 z p. 10a I i b I oraz z 1099 pp. 1, 2, 3 i 4	Niewyrabiane w kraju części maszyn i aparatów o wadze sztuki powyżej 500 kg, sprowadzane przez zakłady prze- mysłowe	25
1088 p. 1 c II	Ręczne opryskiwacze plecakowe	17
1088 p. 2 m II	Sprężajowe obsypniki jedno i wielorzędowe, pielniki, obsyp- niki - pielniki — o wadze sztuki 100 kg i mniej	60
1090 p. 6 z lit. a ew. uwaga 1 do grupy 68	Bukowniki do koniczyny o jednym bębnie, o wadze powyżej 1.500 kg	65
1092 p. 1 z lit. a ew. uwaga 1 do grupy 68	Sieczkarnie bębnowe o szerokości gardła powyżej 310 mm .	80
1096 z p. 7 ew. uwaga 1 do grupy 68	Wylęgarnie o pojemności 1.000 jaj i więcej	5
z grup: 63, 64, 65, 67 i 69	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty i gotowe części — do wyrobu silników do wagonów motorowych	20
z grup: 63, 66, 67, 69, 71 i 73	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty, gotowe części i maszy- ny — do wmontowania do wagonów i drezyn — moto- rowych	35
z grup: 63, 65, 66, 67	Niewyrabiane w kraju części przekładni mechanicznych i hy- draulicznych, służące do zamiany zużytych części tychże przekładni w wagonach o napędzie spalinowym	30
z grupy 67	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty włókiennicze	10
z grup: 67, 69 i 73	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, wagi, przyrządy, narzędzia i instrumenty, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym	20
z grupy 68 ew. uwaga 1 do grupy 68	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, ich części, oprócz osobno wymienionych w niniejszym rozporządzeniu	10
	U w a g a: Przy odprawie celnej młocarń za cłem zníżonym nie stosuje się postanowień uwagi do punktu 1 poz. 1090 tar. celnej przywozowej.	
1103	Niewyrabiane w kraju maszyny do spawania elektrycznego punktowego, rolowego, stykowego i łukowego, do nagrze- wania nitów	10
z 1124 p. 1	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy węglowej oraz ich części	10
z 1124 p. 2	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy grafitowej oraz ich części	5
z 1131 z p. 1	Niewyrabiane w kraju izolatory z częściami metalowymi typu kondensatorowego, o wadze sztuki: powyżej 2 kg do 300 kg	40
	powyżej 300 kg	20
1132	Magnesy stalowe — do wyrobu magneto	15
1133 p. 1 d	Niewyrabiane w kraju lokomotywy normalnotorowe elek- tryczne, silnikowo-elektryczne	35
1133 p. 2 c	Niewyrabiane w kraju lokomotywy wąskotorowe elektryczne	35
z 1137 p. 1	Ciągówki (traktory) z silnikiem 6 cylindrów i mniej	16
1138 z p. 1	Podwozia samochodowe z silnikami elektrycznymi—od wagi	30
	U w a g a: Powyższe podwozia podlegają również cłu nor- malnemu w wysokości 25% ich wartości.	
z 1140	Części nadwozi samochodowych — do wyrobu samochodów	1
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła samochodowe, sprowadzane przez fabryki opon samochodowych	5
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła tarczowe samochodowe, sprowa- dzane przez wytwórnie przyczep samochodowych	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
1145 z p. 12	Niewyrabiane w kraju karburatory — do wyrobu silników spalinowych	20
z 1145 z p. 14	Części metalowe — do wyrobu samochodów, motocykli i ciągówek	2
z 1146	Niewyrabiane w kraju wózki peronowe i fabryczne do jazdy nie po szynach z napędem silnikowym	35
z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71	Części zamienne do samochodów, motocykli i ciągówek: klamki; korki do chłódnic; korbki (poz. 994 z pp. 2 i 3); taśmy hamulcowe (z poz. 1035); koła zębate (poz. 1084 z p. 8); części silników (poz. 1085 p. 8 i z p. 10); pierście- nie tłokowe (poz. 1085 z p. 9); tłoki (poz. 1085 z p. 10b III); prądnice, magneto, sygnały akustyczne — i ich części; roz- ruszniki — startery (z poz. 1099); świece do silników (z poz. 1131); części metalowe samochodów i motocykli (poz. 1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14) — spro- wadzane do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach	30 bez cła
1154 i uwaga 2	Statki morskie i rzeczne, łódzie	10
z grup: 67, 69 i z 73 — poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych	10
z grup: 67, 69 i z 73—poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli	10
z grup: 63, 64, 65, 67 i 71	Półfabrykaty i nieobrobione części samochodów i motocykli, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i moto- cyklowych — do obróbki na gotowe części	5
z grup: 63, 64, 65	Półfabrykaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samo- chodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli— do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągó- wek i motocykli	5
z grup: 63—poz. 962 p. 2, 66, 67, 69, 70, 71, 73 i 74	Gotowe części, sprowadzane przez przemysł wyrobu samo- chodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli— do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągó- wek i motocykli	5
z 1168 p. 3 i z 1118	U w a g a: Cło znízione nie ma zastosowania do podwozi sa- mochodowych — z poz. 1138 t. c. przywoz. oraz do góto- wych wykończonych nadwozi samochodowych z poz. 1140 t. c. przywozowej.	
1168 p. 7 z lit. e	Niewyrabiane w kraju wąskotaśmowe aparaty kinematógra- ficzne do wyświetlań, dźwiękowe, składające się z aparatu do wyświetlań, wzmacniacza radiowego, przystawki dźwię- kowej i głośnika	20 bez cła
z działu: VII, VIII, IX, X, XI, XIII, XIV, XV, XVI i XIX —	Naświetlone pozytywy kroniki filmowej	bez cła
—	Przedmioty, należące do statków przeznaczonych do roz- biórki, odpowiadające, pod względem jakości i ilości, prze- znaczeniu i wielkości tych statków	bez cła
—	Przedmioty inwentarza statków morskich, konieczne do speł- niania przeznaczenia statków, o ile nie mogą być zwol- nione od cła na podstawie t. c. przywozowej	bez cła
—	Materiały do budowy i naprawy statków morskich, przed- mioty ich wyposażenia oraz niewyrabiane w kraju mate- riały do wyrobu i naprawy tych przedmiotów wyposaże- nia, o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie art. 22 ust. II pkt 21 prawa celnego	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
—	Materiały do budowy i naprawy łodzi motorowych morskich, przedmioty ich wyposażenia oraz niewyrabiane w kraju materiały do wyrobu i naprawy tych przedmiotów wyposażenia, o ile łodzie te mają być przeznaczone do celów rybackich lub technicznej obsługi portu i wybrzeża morskiego	bez cła
z 1184	Niewyrabiane w kraju części instrumentów muzycznych — do wyrobu instrumentów muzycznych	25
z 1211 p. 1	Niewyrabiane w kraju wyroby, wykonane ze sztucznych materiałów plastycznych, choćby z dodatkiem metali nieszlachetnych — do celów produkcyjnych	35
1264 z p. 4 a	Narzędzia i przybory do celów technicznych, ze srebra	bez cła

W Y K A Z Nr 2.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
z 23 p. 1	Pestki chleba świętojańskiego — do celów przemysłowych	30
82 z p. 5 a i b	Pieprz turecki w suchych strączkach, z wyjątkiem mielonego — do przerobu	5
z 101	Olej talowy — do wyrobu środków dla ochrony roślin	10
z 137 p. 5	Przetwór krwi zwierzęcej (zasadowy) — do wytwarzania piany w aparatach przeciwpożarowych	25
z 152 p. 4	Gips mielony — do fabrykacji porcelany i fajansu oraz kwasoodpornych naczyń kamionkowych	55
200 z p. 6	Olej smarowy, zmieszany z olejami i tłuszczami zwierzęcymi i roślinnymi — przeznaczony do użycia przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych	bez cła
z 202	Wosk bitumiczny oraz woski otrzymane z przeróbki wosku bitumicznego — o punkcie topliwości 70°C i wyżej — do celów przemysłowych:	
p. 1	bielone	20
p. 2	inne	35
213 z p. 3	Substrat bituminowo - olejowy — do wyrobu farb rdzochronnych	10
z 303 z p. 5	Krzemowapń (calcium silicium), również z domieszką manganu, magnezu, żelaza itp. — do celów przemysłowych	18
305 p. 4	Siarczan baru strącony — do wyrobu papieru	50
310 z p. 1	Tlenek glinu — do wyrobu korundu żółtego	15
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych	5
314 z p. 3	Pięciochlorek antymonu — do produkcji barwników kadziowych	25
317 z p. 1	Nadmanganian potasowy — do celów przemysłowych	33
320 z p. 4	Proszek składający się z tlenków żelaza z dodatkiem tlenków manganu, krzemu, glinu oraz tlenków innych metali — do wyrobu elektrod	50
z 331	Mrówczan niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	25
332 p. 2	Bezwodnik octowy — do celów przemysłowych	20
z 339	Kwas benzoesowy — do celów przemysłowych	50
z 348 z p. 2	Dwuchloroetan — do produkcji barwników kadziowych	30
z 350 p. 2	Siarczan metylu (nie w ampułkach) — do produkcji barwników kadziowych	5
z 353 p. 2	Kwas chlorooctowy — do produkcji barwników kadziowych	15

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
z 356	Estry kwasu malonowego płynne oraz estry pochodnych kwasu malonowego płynne — do produkcji preparatów farmaceutycznych	30
360 z p. 3	Lecytyna roślinna — do wyrobu czekolady i margaryny	10
z 384	Kaktus (cactus grandiflorus) w spirytusie — do dalszego przerobu na środki lecznicze	25
390 p. 2b	Struny jelitowe — do wyrobu rakiet tenisowych	10
z 392 p. 1a	Proszek lukrecjowy, chociażby z domieszką dwuwęglanu sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	40
395 z p. 1	Chlorek kwasu paratoluolosulfonowego — do celów przemysłowych	12
395 p. 3	Kwas ftalowy i jego bezwodnik — do celów przemysłowych	7
395 p. 4	Chlorek benzoilu — do wyrobu barwników	15
396 z p. 1	Benzaldehyd — do wyrobu barwników syntetycznych oraz kwasu fenylocynchoninowego	15
396 z p. 1	Kwas benzaldehydosulfonowy i jego sole, chlorobenzaldehyd, nitrobenzaldehyd i ich kwasy sulfonowe oraz sole tych kwasów — do produkcji barwników	30
396 z p. 2	Betametyloantrachinon — do celów przemysłowych	8
396 z p. 3	Kwas antrachinonodwusulfonowy i jego sól sodowa, dwuchloroantrachinon — do wyrobu barwników	20
397 z p. 1	Metatoluidyna, meta- i paraksylidyna — do celów przemysłowych	10
397 z p. 2	Dwuetyloanilina — do celów przemysłowych	30
397 z p. 4	Tioanilina — do celów przemysłowych	45
397 z p. 6	Dwuchlorotolidyna — do celów przemysłowych	20
397 z p. 8	Etyloalfanaftyloamina — do celów przemysłowych	30
397 z p. 12	Kumidyna — do celów przemysłowych	30
397 z p. 12	Chloro - 5 - aminoantrachinon i leuko- 1. 4-dwuaminoantrachinon — do wyrobu barwników	50
397 z p. 12	Izatyna — do wyrobu kwasu fenylocynchoninowego	bez cła
397 z p. 12	4 nitrometylo 1.2 benzimidazol — do celów przemysłowych	27
397 z p. 12	Dwuaminoantrahydrochinon, chloroaminoantrachinon — do wyrobu barwników kadziowych	40
398 z p. 1a	Rezorcyna — do celów przemysłowych	5
398 z p. 7	Kwas naftolomonosulfonowy 2.7, kwas naftolomonosulfonowy 1.5 oraz ich sole — do celów przemysłowych	30
398 z p. 9	Para-chlorofenol — do wyrobu barwników	10
399 z p. 1	Aminofenol — do celów przemysłowych	20
399 z p. 5	Kwas aminonaftolosulfonowy 1.8.4 (kwas S) oraz jego sole — do celów przemysłowych	35
399 z p. 6	Nitrobenzylidenometaamidofenol, parachloroortoaminofenolosulfokwas i jego sole, kwas amidoazolowy (paraaminofenylo 1.2 naftiminoazolo-5-oksy 7-sulfokwas) oraz jego sole — do celów przemysłowych	35
400 z p. 1	Fenylosulfometylopyrazolon — do celów przemysłowych	5
410 z p. 2	Łupek bitumiczny w kawałkach, palony (skoksowany), czarny — do wyrobu farb	25
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, baterii elektrycznych, soli manganowych oraz do fabrykacji półproduktów organicznych i barwników syntetycznych	bez cła
423 z p. 3	Lakiery asfaltowe z zawartością benzyny — do izolowania cewek transformatorów	50
429 z p. 2	Olejek goździkowy oraz olejek cynamonowy — do wyrobu waniliny, eugenolu lub izoeugenolu	4
429 z p. 2	Olejek cytronelowy — do wyrobu geraniolu, cytronelalu, cytronelolu oraz ich estrów	5

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
486 p. 2 z lit. a I i II	Acetoceluloza w płytach, arkuszach i rolach — do wyrobu niepalnych błon rentgenologicznych	10
490 z p. 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator — do syntezy amoniaku	bez cła
490 z p. 1	Masy kontaktowe, sporządzone z pumeksu, względnie z ziemi okrzemkowej, przesyconych solami wanadu, również z zawartością do 0,1% platyny — do celów przemysłowych	10
490 z p. 2	Alkohole: oleinowy, cetylowy i stearynowy — do celów przemysłowych	30
490 z p. 2	Pyren — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Oxybutyraldehyd — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Masa, zawierająca ziemię okrzemkową, tłuszcz i nikiel lub sole niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	10
490 z p. 2	Organiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako odczynniki chemiczne przy płukaniu rud cynkowych	5
490 z p. 2	Produkt, zawierający saponinę i dwuwęglan sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	10
490 z p. 2	Mocznik — do wyrobu sztucznego rogu	10
490 z p. 2	Mocznik — do wyrobu preparatów farmaceutycznych	30
490 z p. 2	Kwas maleinowy — do wyrobu syntetycznych żywic	10
z 630 p. 3	Przędza rami do Nr 35 (wyłącznie) w motkach, o wadze motka powyżej 100 g oraz Nr 35 i wyżej w motkach, o wadze motka powyżej 50 g, surowa nitkowana — do celów przemysłowych	10
z 631	Przędza rami w kłębkach, na rurkach lub na szpulkach, biała nienitkowana — do celów przemysłowych	15
z 674 p. 1	Kręgi z szarpanych nici bawełnianych, luźno związane — do wyrobu wałów kalandrowych	10
z 674 z p. 2a	Wojłok wełniany w taflach o grubości od 15 do 20 mm włącznie, nasiąknięty klejem — do wyrobu przybitek do amunicji	11
674 p. 3	Wojłok w taflach o grubości od 3 do 15 mm, nasiąknięty klejem — do wyrobu przybitek do amunicji	50
z 674 p. 4	Krażki, płyty, tarcze z materiałów włóknistych, impregnowanych bakelitem — do wyrobu kół zębatach	40
z 745 p. 2	Tarcze z gumy miękkiej o wadze sztuki od 100 do 1500 g — do wyrobu kół do wagonów elektrycznych	10
787 z p. 3	Walce z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o średnicy powyżej 15 mm, o długości powyżej 500 mm — do przerobu fabrycznego	20
z grup: 57 i 58	Skrawki papieru, makulatura, o ile nie podpadają pod poz. 792 t. c. przywozowej, sprowadzane przez papiernie — do przerobu na tekturę, papier i karton	bez cła
z 815 p. 2b	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex” nie-drukowany (bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej 30% i mniej), sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	40
842 p. 4	Dekalkomania — do wyrobu porcelany i fajansu	50
845 z p. 1a	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex” drukowany jednobarwnie, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	10
900 p. 4 z lit. b	Ampułki szklane — do chlorku etylu	62
927 z p. 1	Opiłki żeliwne, sprowadzane przez fabryki chemiczne — do celów przemysłowych	bez cła
930 z p. 4c	Blacha stalowa zwykła (taśmowa) niklowana, dziurkowana, o grubości 1 mm i mniej — do produkcji akumulatorów żelazo-niklowych	40

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znízione w % cła normalnego (autonomicznego)
z 930 p. 1 z lit. f i uwaga 1-a oraz z 929 p. 1 z lit. d i uwa- ga 2	Żelazo taśmowe o szerokości poniżej 700 mm oraz blacha że- lazna — wszystko na zimno walcowane o grubości 0,15 mm do 0,17 mm — do wyrobu kólek do obuwia	20
z 945 p. 2 a	Walce maszynowe żeliwne, chociażby utwardzane, o wadze sztuki powyżej 600 kg, o średnicy walca 250 mm i więcej, o długości walca mierzonej bez czopów 2.000 mm i więcej— do wyrobu wygładzarek: z nieoszlifowaną powierzchnią roboczą	20
	z oszlifowaną powierzchnią roboczą	30
z 947 ew. uwaga 2	Drut stalowy hartowany — do wyrobu szczotek	15
z 947 pp. 1 i 2 ew. uwa- gi 1, 2, 4	Drut żelazny i stalowy korytkowy, chociażby nacięty, pokry- ty nieszlachetnymi metalami — do wyrobu mechanizmów parasolowych	60
z 964 p. 1 a	Formy stalowe obrobione o wadze sztuki powyżej 100 kg — do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem odśrodkowym	20
968 z p. 3 z lit. c	Blacha cynkowa niklowana o grubości od 0,10 do 0,17 mm — do wyrobu guzików	50
978 p. 4 a z I i z III	Blacha aluminiowa, prostokątna, surowa, w rolach o szero- kości powyżej 500 mm i grubości powyżej 0,5 mm oraz o szerokości powyżej 300 mm i grubości 0,1 mm i mniej — do celów przemysłowych	5
z 989 p. 3	Zamknięcia niklowane do ampułek szklanych do chlorku etylu	65
z 994 p. 1 z lit. b I	Bloki lane cylindryczne z otworem, aluminiowe, o zawartości aluminium 99,7%, o wadze sztuki powyżej 150 g — do wy- robu rur aluminiowych	bez cła
1005 z p. 3 lit. c	Gryzy — do maszynek do zacinania ołówków	20
z 1036 p. 3 c ew. uwaga 2	Wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samo- lotowych, o wadze sztuki 1 kg i mniej — dla fabryk wyra- biających opony i dętki samochodowe, motocyklowe i sa- molotowe	2
1085 z p. 10 lit. b II	Walce miedziane obrobione lecz niegrawerowane — do dru- kowania tkanin	10
z 1160 z p. 3 a	Sprawdziany (kalibry gwintowane) o wadze sztuki powyżej 500 g — używane przy wyrobie rur	10
z 1164 z p. 2 lit. b	Cylindry szklane z podziałkami, o wadze sztuki 250 g i mniej— do wyrobu lub naprawy strzykawek lekarskich	50
1168 p. 7 d	Wstęgi kinematograficzne nienaświetlone, sprowadzane — do wyrobu wstęg kinematograficznych naświetlonych	15
1267 z p. 1	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubo- ści powyżej 0,75 mm — do wyrobu bezpieczników	20
1267 z p. 2	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubości 0,75 mm i mniej — do wyrobu bezpieczników	40
z 1268 p. 2	Szych nieprawdziwy z miedzi i jej stopów — do wyrobu tka- nin objętych poz. 985 t. c. przywozowej	12,5

W Y K A Z Nr 3.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znizone w % cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe	40
z 68 z p. 2	Miażdż morelowy w opakowaniu hermetycznym	25
82 z p. 4 ew. uwagi 1 i 2	Pieprz czarny i pieprz biały	30
z 89 p. 1	Kora „panamska” nierozdrobniona, odprawiana, na podsta- wie złożonych prób, przez Urząd Celny w Gdyni oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof	5
z 89 p. 1	Cebula morska nierozdrobniona	bez cła
z 177 p. 1a z II	Rudy żelazne o zawartości żelaza 45% i wyżej	bez cła
z 177 p. 1a z II	Rudy żelazo - manganowe, zawierające manganu poniżej 25% lecz o łącznej zawartości żelaza i manganu 45% i wyżej	bez cła
z 177 p. 1b	Żużle żelazne o zawartości żelaza 42% i wyżej	5
210	Olej drzewny	50
280 p. 1	Wina winogronowe niemusujące, o mocy alkoholu 16° i mniej, przekazywane pod węzłem podatku spożywczego do prze- robu w wytwórniach octu lub winiaku: a) w cysternach	7
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach — o pojemności 50 li- trów i więcej	6
295 p. 8	Fosfor	bez cła
305 p. 2	Dwutlenek baru	20
z 356	Trójoctan gliceryny	10
405 z p. 2	Ekstrakt katechu	17
422 z p. 2	Węgle do rysowania	25
461	Wosk do szczepienia drzew	32
z 486 z p. 1	Acetoceluloza w ziarnkach i proszku	30
z 486 p. 2	Acetoceluloza w prętach barwionych	15
z lit. a II		
490 z p. 1	Wodorotlenek kadmu, również z domieszką tlenków żelaza	30
490 z p. 2	Chlorowany produkt polimeryzacji pochodnych poliwinilo- wych pn. „Mipolam” używany do izolowania przewodów elektrycznych	25
490 z p. 2	Etanolaminy: monoetanolamina, dwu- i trójetanolamina	10
490 z p. 2	Etylendwuamina	20
526 z p. 2b	Główki i łapki karakułów, półkarakułów i wyporków	20
721 p. 1	Regenerat gumowy	12
z 806 p. 1	Płyty - pustaki o grubości 3 do 4,5 cm, prostokątne, wykonane z tektury z miazgi drzewnej, odprawiane, na podstawie zło- żonych prób, przez Urzędy Celne w Gdyni i Warszawie oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Cel- ne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof	35
z 834 p. 1	Reklamowe plakaty firm zagranicznych o wszelkich kontu- rach i rysunku, również z podpórkami, z uwidocznioną na- zwą i siedzibą firmy	bez cła
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku sło- wackim	bez cła
z 843	Plany (rysunki, kreślenia) konstrukcyjno - techniczne, wyko- nane sposobem fotograficznym lub graficznym, o ile doty- czą maszyn, aparatów — ich części i urządzeń fabrycznych	25
866	Saczki z gliny	70
944 z pp. 1 i 2 a i b	Walce hutnicze żeliwne chociażby utwardzane: surowe lub z powierzchnią z gruba obdarta, również z obtoczonymi czopami, frezowanymi rozetami, o średnicy 850 mm i wyżej, lub o średnicy 700 mm do 849 mm, jeżeli długość walca mierzona bez czopów wynosi 2.900 mm i wyżej	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło zniżone w % cła normalnego (autonomicznego)
1000 p. 4	Motyki, sapy, dziabki, grabie, grace, pazurki ogrodnicze, kantowniki i szufelki ogrodowe — surowe, bejcowane, lakierowane, chociażby z trzonami	52
1000 p. 6 a	Kosy	5
1018 p. 10 b	Nożyce do strzyżenia owiec	65
1018 p. 10 c	Nożyce ogrodnicze	32
1018 p. 10 d	Sekatory	26
1041 z p. 1	Walczaki do kotłów wodnorurkowych, tj. zbiorniki pary i wody, wykute z jednego bloku, również spawane z jednym szwem podłużnym — o średnicy powyżej 1.199 mm i o długości 6.200 mm i wyżej	15
z 1085 p. 10a I	Kotły żeliwne emaliowane, stanowiące wewnętrzną część autoklawów i mieszarek, o średnicy zewnętrznej powyżej 950 mm	20
1088 p. 1 z lit. a	Ręczne walce, używane w ogrodnictwie	57
1088 p. 1 b	Siewniki ogrodowe ręczne	55
1088 p. 1 c I	Ręczne opryskiwacze: taczkowe, wózkowe	43
1088 p. 2 z lit. b	Sprężajowe szufle	70
1088 p. 2 z lit. c	Sprężajowe brony obrotowe: kolczatki talerzowe	10 75
1088 p. 2 f z I	Sprężajowe siewniki do zbóż, nasion — rzutowe, rządowe	60
1088 p. 2 f II	Sprężajowe siewniki do nawozów sztucznych	10
1088 p. 2 f III	Sprężajowe siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów	63
1088 p. 2 g	Sprężajowe opryskiwacze ogrodowe, polowe	54
1088 p. 2 i	Sprężajowe rozlewacze gnojówki, — rzutowe, rządowe	60
1088 p. 3 c	Silnikowe maszyny do uprawy roli za pomocą części obrotowych	83
1088 p. 4	Wszelkie maszyny i aparaty do uprawy roli, przysposobione do bezpośredniego łączenia z ciągówkami, jako to: pługi, spulchniacze, kultywatory, brony, walce itp. maszyny rolnicze	50
1089 p. 1 a	Kosiarki ręczne	13
1089 p. 1 b	Kosiarki sprężajowe	5
1089 p. 2 a	Żniwiarki zwykłe, oprócz objętych p. 2 lit. b	5
1089 p. 2 b	Żniwiarki - wiązałki	5
1089 p. 2 c	Przyrządy żniwne odkładające do kosiarek	5
1089 p. 3	Aparaty specjalne do ostrzenia noży maszyn żniwnych	18
1089 p. 4 b	Przetrzęsacze do siana	40
1089 p. 4 c	Przetrzęsacze kombinowane z grabiami pokosowymi	40
1089 p. 5	Wyorywacze do buraków, ziemniaków	80
1090 p. 3	Samopodawacze do młocarń, wydmuchiwanie młocarniane do plew, zgonin, słomy	40
1090 p. 4	Podnośniki - stertniki do słomy, siana, snopów	84
1090 p. 5	Wiązacze do słomy, siana	32
1090 p. 6 b	Bukowniki do koniczyn o dwóch bębnach	15
1090 p. 7	Młocarnie do lnu	40
1090 p. 8	Prasy do słomy, siana: a) ręczne b) sprężajowe, do napędu mechanicznego	70 60
1091 p. 4	Triery, cylindry do nich oraz inne maszyny do czyszczenia zbóż, nasion	5
1092 p. 1 b I	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaniami, o szerokości gardła powyżej 340 mm	15

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	N a z w a t o w a r u	Cło znizone w % cła normalnego (autonomicznego)
1092 p. 1b z II	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaniami, o szerokości gardła powyżej 310 mm do 340 mm włącznie	71
1092 z p. 3	Rozdrabniacze do makuchów z magnesami	15
1092 p. 4	Młynki do kości	10
1092 p. 8	Srutowniki: a) proste o tarczach lub walcach metalowych b) kombinowane z gniotownikami	75 49
1095 p. 2	Podkurzacze	37
1095 p. 3	Maski ochronne	26
1095 p. 4	Pułapki do wyłapywania trutni	22
1095 p. 6	Rojnice	44
1095 p. 7	Wszelkie inne przyrządy pszczelnicze osobno niewymienione	22
1096 p. 1	Młynki do nawozów sztucznych	78
1096 p. 5	Maszyny ręczne do przerobu słomy lnianej i konopnej	70
1096 z p. 7	Kwoki i wylęgarnie o pojemności poniżej 1.000 jaj	40
1097	Maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione	66
1098 p. 6	Ostrza do pielników	80
1098 p. 7	Inne części maszyn i narzędzi rolniczych, oprócz osobno wymienionych	80
	U w a g a: Jeżeli do objętych niniejszym wykazem maszyn i aparatów rolniczych z grupy 68 tar. celnej przywozowej ma zastosowanie uwaga 1 do tej grupy, to za podstawę do obliczenia cła znizonego przyjmuje się właściwe stawki celne, zwiększone o 25% dodatek, przewidziany we wspomnianej uwadze.	
1101 z p. 11	Błaszki sztancowane do wyrobu rdzeni transformatorowych, wyrobione ze stopów stali z niklem o wadze sztuki powyżej 20 g do 250 g	6
1159 p. 1 z lit. c	Wagi do mleka, zaopatrzone w zbiornik — o wadze sztuki: I powyżej 250 kg II powyżej 50 do 250 kg	20 15
1168 p. 7 z lit. e I	Wstęgi kinematograficzne naświetlone, dźwiękowe: pozytyw w kolorach naturalnych, wszelkie negatywy	40
z 1169 z p. 3	Części maszyn do rachowania	75
z 1260 p. 2 lit. b	Rubiny, szafiry i szmaragdy — naturalne i syntetyczne — obrobione	5

705

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 października 1938 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 16, poz. 94) oraz artykułów 43 i 44 powyższej umowy (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 65, poz. 487) zarządzam co następuje:

§ 1. Umowę pomiędzy Rzeczpospolitą

Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym, podpisaną wraz z protokołem końcowym w Berlinie dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 65, poz. 487), zmienioną i uzupełnioną stosownie do zawartych na podstawie art. 43 powyższej umowy porozumień:

1) z dnia 3 października 1933 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 101, poz. 773),

2) z dnia 27 stycznia 1934 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 16 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 366),

3) z dnia 26 maja 1935 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 426) — oraz

4) z dnia 20 stycznia 1937 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 275) —

zmienia się i uzupełnia postanowieniami porozumienia zawartego na podstawie art. 43 powyższej umowy w dniu 9 sierpnia 1938 r., które stanowi załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przy czym postanowienia porozumienia z dnia 9 sierpnia 1938 r., wymienionego w § 1, obowiązują od terminów, wymienionych w punkcie 10 tego porozumienia.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 574).

Załącznik do rozp. Min. Opieki Społ. z dnia 18 października 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk., poz. 705).

Polski Minister Opieki Społecznej i niemiecki Minister Pracy Rzeszy zawarli w myśl artykułu 43 umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o ubezpieczeniu społecznym z 11 czerwca 1931 r. na podstawie konferencji, odbytej w Berlinie w czasie od 27 lipca do 9 sierpnia 1938 r., następujące

POROZUMIENIE

o uzupełnieniu i zmianie umowy polsko-niemieckiej o ubezpieczeniu społecznym z dnia 11 czerwca 1931 r.

1. Artykuł 6 a ust. 1 ostatnie zdanie zastępuje się następującymi postanowieniami:

„Z tej kwoty może być uwzględniona przez instytucje każdego Państwa łącznie tylko część, odpowiadająca stosunkowi okresów składkowych, przebytych w tym Państwie i wziętych za podstawę przy obliczeniu świadczeń, do sumy okresów składkowych, przebytych w obydwu Państwach. Przy tym okresy składkowe, przebyte równocześnie w kilku działach ubezpieczenia tego samego Państwa, mogą być uwzględnione tylko jeden raz. Zaopatrzenia jednego Państwa z tytułu inwalidztwa wojennego nie będą uwzględniane przy stosowaniu przepisów drugiego Państwa o spoczynku lub skracaniu rent”.

2. Do artykułów 19, 23 i 48:

(1) Porozumienie z dnia 3 października 1933 r. do art. 19 i 23 umowy otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Składki ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych, które zostały opłacone za czas przed dniem przełomowym, przewidzianym w §§ 13 i 20 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r., będą uwzględniane w myśl § 18 ust. 1 i § 25 powyższej decyzji przez instytucję ubezpieczeniową tego Państwa, na którego obszar ubezpieczony przeniósł swe miejsce zatrudnienia lub zamieszkania, jeżeli wypadek ubezpieczeniowy zaszedł przed 1 września 1933 r. Jeżeli przy wymiarze świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych zostały uwzględnione wszystkie składki polskie i niemieckie, to obliczenie to pozostaje w mocy, chociażby świadczenia zostały ustalone tylko tymczasowym orzeczeniem.

2. Jeżeli wypadek ubezpieczeniowy zaszedł po 31 sierpnia 1933 r., nie stosuje się postanowień § 18 ust. 1 i § 25 decyzji Rady Ligi Narodów z dnia 17 lipca 1922 r. przy wymiarze świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych. Prawomocność wcześniejszych decyzji nie stoi na przeszkodzie stosowaniu postanowień ustępu niniejszego. Artykuł 48 ust. 5 zdanie 2 stosuje się odpowiednio.”

(2) Artykuł 48 ust. 4 pozostaje nienaruszony.

3. Do artykułu 23.

Skreśla się w ustępie 1 zdanie 2.

4. Po artykule 26 wstawia się następujący artykuł 26 a:

„Artykuł 26 a.

Jeżeli mają być udzielane na podstawie artykułu 26 świadczenia niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego, obowiązują przy stosowaniu artykułu 26 następujące specjalne postanowienia:

a) Roczna kwota wzrostu wynosi w pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników za każdą składkę miesięczną

w klasie I	0,75	marek Rzeszy
„ II	1,00	„ „
„ III	1,25	„ „
„ IV	1,45	„ „
„ V	1,70	„ „
„ VI	1,90	„ „
„ VII	2,15	„ „
„ VIII	2,40	„ „
„ IX	2,65	„ „
„ X	2,90	„ „

b) Roczna kwota wzrostu wynosi w pensyjnym ubezpieczeniu brackim pracowników umysłowych za każdą składkę miesięczną

w klasie A	0,40	marek Rzeszy		
"	"	B	0,70	"	"	
"	"	C	1,40	"	"	
"	"	D	2,05	"	"	
"	"	E	2,70	"	"	
"	"	F	3,40	"	"	
"	"	G	4,20	"	"	
"	"	H	5,40	"	"	
"	"	I	7,20	"	"	
"	"	K	9,40	"	"	

c) Minimum kwoty wzrostu w pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników (§ 45 ust. 5 ustawy brackiej Rzeszy) oblicza się w stosunku okresu składkowego, przebytego w niemieckim pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników, do sumy okresów składkowych, przebytych w polskim i niemieckim pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników. Poza tym pozostawia się nienaruszone prawo niemieckie, dotyczące wymiaru kwot wzrostu.

d) Postanowienia tego artykułu nie dotyczą świadczeń z tytułu wypadków ubezpieczeniowych ubezpieczenia pensyjnego, które zaszły przed 1 października 1938 r. Nie dotyczą one również świadczeń dla pozostałych członków rodziny, jeżeli ubezpieczonemu przysługiwało już przed 1 października 1938 r. roszczenie do świadczeń ubezpieczenia pensyjnego."

5. W miejsce artykułu 27 wstępują następujące postanowienia:

„Artykuł 27.

(1) Okresy składkowe, przebyte w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatywy w niemieckim ubezpieczeniu pracowników umysłowych jak okresy składkowe niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa. Okresy składkowe, przebyte w niemieckim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatyw polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych jak okresy składkowe polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

(2) Okresy składkowe, przebyte w polskim ubezpieczeniu pracowników umysłowych, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatywy niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, jak okresy składkowe niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych. Okresy składkowe, przebyte w niemieckim ubezpieczeniu pracowników umysłowych, będą uwzględniane do okresu wyczekiwania i zachowania ekspektatywy w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa jak okresy składkowe polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa.

(3) Uwzględnianie okresów składkowych do zachowania ekspektatywy odnosi się także do odzyskania ekspektatywy.

(4) Artykuł 19 ust. 2 i 3 mają odpowiednie zastosowanie.

(5) Przy obliczaniu świadczeń udzielać się będzie z każdego poszczególnego działu ubezpieczenia obydwu Państw, w których spełnione zostały warunki do uzyskania świadczeń, tej części kwoty podstawowej, która odpowiada stosunkowi okresów składkowych, przebytych w tym dziale ubezpieczenia, do łącznej ilości okresów składkowych, przebytych w ubezpieczeniu inwalidzkim i ubezpieczeniu pracowników umysłowych obu Państw. To samo ma zastosowanie do dodatku państwowego i dodatku na dzieci; za kwotę podstawową uważa się również dziesięcioprocentową kwotę indywidualną polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa.

(6) Niemieckie instytucje ubezpieczeniowe będą uwzględniały do okresu wyczekiwania, utrzymania ekspektatyw i przy obliczaniu świadczeń okresy składkowe, przebyte w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa i w ubezpieczeniu pracowników umysłowych według ich kalendarzowego czasu trwania, bez względu na to, w jakim wymiarze uwzględnia się je na podstawie prawa polskiego przy ustalaniu świadczeń.

(7) Jeżeli niemieckie lub polskie ubezpieczenie pracowników umysłowych albo też obydwie razem udzielają tylko części kwoty podstawowej, to kwoty skrótu, wymienione w § 1544 g zdanie 3 niemieckiej Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy, będą uwzględniane tylko w takiej części, jaka odpowiada sumie ułamków kwot podstawowych z ubezpieczenia pracowników umysłowych.

(8) Jeżeli ubezpieczony, który był ubezpieczony w obydwu Państwach, przeszedł przed 1 stycznia 1928 r. z polskiego ubezpieczenia inwalidzkiego do polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych lub odwrotnie, to przy udzielaniu świadczeń z polskiego ubezpieczenia społecznego przyjmować się będzie, że podlega on przepisom, które normują przejście po 1 stycznia 1928 r. z jednego działu ubezpieczenia do drugiego.

(9) Jeżeli zajdzie nowy wypadek ubezpieczeniowy, to należy obliczyć świadczenia na nowo.

Artykuł 27 a.

Postanowienia artykułu 27, odnoszące się do niemieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych, stosują się odpowiednio do brackiego ubezpieczenia pensyjnego pracowników umysłowych, o ile świadczenia tego działu ubezpieczenia nie przekraczają świadczeń nie-

mieckiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

Artykuł 27 b.

Jeżeli zostały opłacone składki w niemieckim brackim ubezpieczeniu pensyjnym pracowników umysłowych i w polskim brackim ubezpieczeniu pensyjnym robotników, stosuje się odpowiednio do świadczeń z tych działów ubezpieczenia artykuł 26 ust. 1 do 7. Stosuje się to jednakże do świadczeń niemieckiego brackiego ubezpieczenia pensyjnego pracowników umysłowych tylko tak długo, dopóki nie należy udzielić również świadczenia z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych. W tym przypadku należy obliczyć świadczenia brackiego ubezpieczenia pensyjnego pracowników umysłowych, ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub ubezpieczenia pracowników umysłowych na podstawie artykułów 27 i 27a.

Artykuł 27 c.

(1) Przy zbiegu renty pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników jednego Państwa z rentą ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa Państwa drugiego stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 6a.

(2) Przy stosowaniu niemieckich przepisów o skracaniu części składowej renty pensyjnego ubezpieczenia brackiego (kwota podstawowa, kwota wzrostu, dodatek na dzieci) ze względu na odpowiednią część składową renty ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa stawia się na równi odpowiednią część składową renty polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa z odpowiednią częścią składową renty niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa. Przy tym można skrócić część składową renty niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników jedynie do wysokości odpowiedniej części składowej polskiej renty inwalidzkiej. Jeżeli udziela się świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa obu Państw, zlicza się odpowiednie części składowe świadczeń ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa do dokonania skrótu renty niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników.

(3) Przy stosowaniu polskich przepisów o skracaniu części składowej świadczenia pensyjnego ubezpieczenia brackiego ze względu na świadczenia ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa stawia się na równi niemiecką rentę inwalidzką z rentą polską. Przy tym można skrócić usługę pensji polskiego ubezpieczenia brackiego jedynie o kwotę renty wypłacaną z niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa. Jeżeli udziela się świadczeń z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa obu Państw, zlicza się je dla dokonania skrótu polskiej renty brackiej.

(4) Jeżeli udziela się renty częściowej z niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników, uwzględnia się dla skrótu stałych części składowych renty niemieckiego ubezpieczenia brackiego tylko tę część odpowiednich części składowych rent niemieckiego i polskiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, która odpowiada stosunkowi okresu składkowego, przebytego w niemieckim pensyjnym ubezpieczeniu brackim robotników, do łącznej ilości okresów składkowych, przebytych w polskim i niemieckim ubezpieczeniu pensyjnym robotników. Dla dokonania skrótu niemieckich kwot wzrostu zlicza się kwoty wzrostu polskiego i niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa; jednakże można skrócić kwoty wzrostu niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia brackiego na podstawie § 1544 h Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy tylko do tej części maksymalnej kwoty, która odpowiada stosunkowi okresów składkowych niemieckiego pensyjnego ubezpieczenia robotników do łącznej ilości okresów składkowych polskiego i niemieckiego ubezpieczenia pensyjnego robotników.

(5) Jeżeli udziela się polskiej częściowej renty brackiej, można skrócić jej usługę jedynie do wysokości łącznej kwoty rent płaconych z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa obu Państw.

(6) Przy zbiegu świadczeń pensyjnego ubezpieczenia robotników jednego Państwa ze świadczeniami ubezpieczenia pracowników umysłowych Państwa drugiego stawia się na równi przy stosowaniu przepisów ubezpieczenia brackiego o skracaniu świadczenia ubezpieczenia pracowników umysłowych jednego Państwa ze świadczeniami ubezpieczenia pracowników umysłowych Państwa drugiego.

Artykuł 27 d.

Jeżeli w jednym dziale ubezpieczenia jednego lub drugiego Państwa nie przebyto więcej jak 26 tygodni składkowych (6 miesięcy składkowych), uwzględnia się je tylko do okresu wyczekiwania i utrzymania ekspektatywy, lecz nie do wymiaru świadczeń.

Artykuł 27 e.

Artykuły 19 ust. 4 a, 23 ust. 1 a i 26 a obowiązują.

Artykuł 27 f.

(1) Postanowienia artykułu 27, 27 a—e stosują się do wypadków ubezpieczeniowych, które zaszły po 1 września 1933 r. W stosunku do roszczeń z tytułu tych wypadków ubezpieczeniowych stosują się te postanowienia także

do okresów składkowych, przebytych przed tym terminem.

(2) Jeżeli wypadek ubezpieczeniowy zaszedł w jednym dziale ubezpieczenia jednego Państwa przed 1 września 1933 r., a w innym dziale ubezpieczenia jednego lub drugiego Państwa dopiero po 31 sierpnia 1933 r., stosuje się do roszczeń z wszystkich działów ubezpieczenia postanowienia artykułu 27 i 27 a—e. Jeżeli dotychczasowe świadczenie instytucji ubezpieczeniowej jest wyższe od sumy świadczeń, jakich ma się udzielić na podstawie powyższych postanowień, to różnicę ponosi ta instytucja ubezpieczeniowa.

Artykuł 27 g.

(1) Artykuł 27 f należy stosować także w sprawach zawisłych, a na wniosek również i w sprawach prawomocnie rozstrzygniętych. Prawomocność wcześniejszych orzeczeń nie stoi na przeszkodzie. Artykuł 48 ust. 5 należy stosować odpowiednio.

(2) Za czas przed dniem 1 stycznia 1937 r. nie będzie się udzielać świadczeń z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i z ubezpieczenia pracowników umysłowych na podstawie między państwowego ubezpieczenia przechodniego w rozumieniu rozdziału niniejszego. Jeżeli udzielono świadczeń przed tym terminem, mogą one być zaliczone na świadczenia, jakich należy udzielić za okres czasu od dnia 1 stycznia 1937 r. do dnia 1 października 1938 r.; odpłaty mogą być zaliczone także na świadczenia przysługujące za czas późniejszy.

(3) Świadczeń pensyjnego ubezpieczenia brackiego robotników udzielać się będzie w przypadkach objętych artykułem 27 c najwcześniej od dnia 1 stycznia 1934 r. To samo obowiązuje — odmiennie od postanowień ustępu 2 — w odniesieniu do świadczeń przysługujących na podstawie artykułu 27 a i b z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa lub z ubezpieczenia pracowników umysłowych albo z pensyjnego ubezpieczenia brackiego pracowników umysłowych, jeżeli zbiegają się one ze świadczeniami brackiego ubezpieczenia robotników."

6. Artykuł 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli uiszczono zostały składki do instytucji ubezpieczeniowych obu Państw, właściwe są:

- a) dla roszczeń z tytułu niemieckiego ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa Landesversicherungsanstalt Schlesien, z wyjątkiem roszczeń do Reichsknappschaft,
- b) dla roszczeń do Reichsknappschaft — Ruhrknappschaft, jeśli składki zostały ostatnio opłacone w Niemczech do Ruhrknappschaft, poza tym Oberschlesische Knappschaft."

7. W części B po rozdziale VI wstawia się co następuje:

„VII. Wspólne postanowienia dla ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, ubezpieczenia pracowników umysłowych i pensyjnego ubezpieczenia brackiego jako też dla między państwowego ubezpieczenia przechodniego.

Artykuł 32 a.

(1) Okres czasu, za który ubezpieczony w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim korzystał w Niemczech jako bezrobotny z zasiłków ubezpieczenia na wypadek braku pracy lub z pomocy kryzysowej, uważa się za okres zastępczy dla utrzymania ekspektatyw, nabytych w polskim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim. Również i okres czasu, za który pracownik umysłowy otrzymywał w Niemczech jako bezrobotny zasiłek z opieki publicznej, uważa się za okres zastępczy dla utrzymania ekspektatywy polskiego ubezpieczenia pracowników umysłowych.

(2) Okres czasu, za który ubezpieczony w niemieckim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim korzystał w Polsce jako bezrobotny z bieżących świadczeń gotówkowych lub rzeczowych ubezpieczenia na wypadek braku pracy pracowników umysłowych lub zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników lub też — poza dwoma tymi działami ubezpieczenia — z Funduszu Pracy, uważa się za okres zastępczy dla utrzymania ekspektatyw nabytych w niemieckim ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub pensyjnym ubezpieczeniu brackim.

(3) Wymieniony w ust. 1 okres otrzymywania pomocy powinien być udowodniony poświadczeniem, sporządzonym przez właściwy niemiecki urząd pracy. Wymieniony w ust. 2 okres otrzymywania pomocy powinien być udowodniony poświadczeniem sporządzonym przez właściwy organ polskiego Funduszu Pracy.

(4) Przy stosowaniu artykułu niniejszego uwzględniane będą tylko okresy otrzymywania pomocy przypadające za czas po 31 sierpnia 1933 r.

8. Do artykułu 38 ust. 1.

(1) Zastosowania artykułu 38 ust. 1 nie wyłącza okoliczność, że ekspektatywa na świadczenia ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, ubezpieczenia pracowników umysłowych lub pensyjnego ubezpieczenia brackiego jednego Państwa wygasła po przebyciu okresu

ubezpieczenia w dziale ubezpieczenia Państwa drugiego podczas pobytu w tym Państwie.

(2) Stosowaniu postanowień ustępu 1 nie stoi na przeszkodzie prawomocność wcześniejszych orzeczeń.

9. Do artykułu 48 ust. 2.

W artykule 48 ust. 2 wstawia się po słowach „okresy składkowe” następujące słowa: „jako też okresy wymienione w artykule 19 ust. 3.”

10. Wejście w życie:

Wchodzą w życie

a) z ważnością od 1 września 1933 r.:
pkt 2 i 8,

b) z ważnością od 1 stycznia 1938 r.:
pkt 7,

c) z ważnością od 1 października 1938 r.:
pkt 1, 3, 4, 5, 6 i 9.

Berlin, dnia 9 sierpnia 1938 r.

Za Ministra Opieki Społecznej

Dyboski

Dyrektor Departamentu

Za Ministra Pracy Rzeszy

Hans Engel

Dyrektor Ministerialny

706

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 października 1938 r.

o zmianie granic miasta Sandomierza w powiecie sandomierskim, województwie kieleckim.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad miejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 92) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. w sprawie zmiany właściwości niektórych władz w zakresie podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 895) zarządzam co następuje:

§ 1. Do miasta Sandomierza w powiecie sandomierskim, województwie kieleckim, włącza się tereny gromad: Nadbrzezie, Zarzekowice oraz część gromady Trześń gminy wiej-

skiej Trześń powiatu tarnobrzeskiego, województwa lwowskiego — przyłączone do powiatu sandomierskiego, województwa kieleckiego, rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 573).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 577).

707

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 października 1938 r.

o zniesieniu Urzędu Celnego w Zahaciu oraz zmianie zakresu działania Urzędu Celnego w Wilnie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie znosi się Urząd Celny w Zahaciu.

§ 2. Likwidację Urzędu Celnego w Zahaciu porucza się Urzędowi Celnemu w Wilnie.

§ 3. Urzędowi Celnemu w Wilnie porucza się dokonywanie w Zahaciu odpraw celnych

towarów, przewożonych na linii kolejowej Zahacie — Farynowo.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 578).

708

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 października 1938 r.

o wypowiedzeniu części III umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czeskosłowacką w sprawach prawnych i finansowych, podpisanej w Warszawie dnia 23 kwietnia 1925 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Polski notą z dnia 21 września 1938 r. wypowiedział część III (ochrona mniejszości) umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką w sprawach prawnych i finansowych, podpisanej w Warszawie dnia

23 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 41, poz. 256).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 listopada 1938 r. Nr 85, poz. 579).

709

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 27 października 1938 r.

o zmianie zakresu działania Urzędu Celnego w Zwardoniu.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Upoważnia się Urząd Celny w Zwardoniu — w okręgu administracyjnym Dyrekcji Cel w Mysłowicach — do dokonywania odpraw celnych przywozowych wymienionych niżej towarów:

- a) paszy — poz. 91 taryfy celnej przywozowej,
- b) kory garbarskiej dębowej i świerkowej — poz. 94 taryfy celnej przywozowej,
- c) łąt bukowych — poz. 753 taryfy celnej przywozowej,
- d) celulozy — poz. 794 taryfy celnej przywozowej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 4 listopada 1938 r. Nr 253, poz. 578).

710

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 października 1938 r.

o przyznawaniu nagród za przyczynianie się do wykrywania przestępstw, wynikających z naruszenia przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) i rozporządzeń wykonawczych na jej podstawie wydanych.

§ 1. Za przyczynienie się do wykrywania przestępstw, w rozumieniu art. 10 i 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447) przyznaje się nagrody pieniężne według zasad rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1930 r. o przyznawaniu nagród za przyczynianie się do wykrywania przestępstw skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 551).

§ 2. Do przyznawania nagród upoważnia się właściwe izby skarbowe, a na terenie województwa śląskiego — Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy).

§ 3. Przyznanie nagrody następuje na podstawie wniosku właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

711

W Y K Ł A D N I A**ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.**

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 517 (do art. 142 pkt 23 i 160 pkt. 1 u.o.s.). Podanie, wniesione do urzędu skarbowego o oparaflowanie księgi poboru etykiet na mąkę i kaszę, przewidziane w § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 sierpnia 1938 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w sprawie wykonania ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 477), wolne jest od opłaty stemplowej na mocy art. 142 pkt 23 u. o. s. Zaświadczenie zaś, dokonane celem oparaflowania wyżej wymienionych ksiąg, wolne jest od opłaty na mocy art. 160 pkt 1 w związku z pkt 23 art. 142 u. o. s. (Nr D. V. 26168/5/38).

712

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 listopada 1938 r.

L. D. I. 11879/2/38

w sprawie podawania do publicznej wiadomości ogłoszeń w lokalach urzędowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcyj Cei, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz urzędów im podległych.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że poszczególne urzędy nie przestrzegają należycie zasad, które winny być stosowane przy podawaniu do publicznej wiadomości różnego rodzaju obwieszczeń, komunikatów, afiszów informacyjnych itp.

W związku z tym oraz dla zachowania jednolitości przepisów, które powinny obowiązywać w powyższym zakresie, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) W każdym lokalu urzędowym winny znajdować się przynajmniej 2 tablice drewnia-

ne, z których jedną, zaopatrzoną u góry w napis: „Ogłoszenia urzędowe” należy przeznaczyć wyłącznie do zamieszczania obwieszczeń i komunikatów urzędowych (np. obwieszczenia podatkowe, obwieszczenia o licytacjach, komunikaty o terminie płatności podatków itp.), — drugą zaś do zamieszczania innych ogłoszeń, jako to: komunikatów stowarzyszeń zawodowych i wyższej użyteczności, ogłoszeń i afiszów instytucji kulturalno-oświatowych, afiszów propagandowych itp.

2) Zabrania się wywieszania afiszów i ulotek, noszących wyraźne znamiona reklamy handlowej oraz takich ogłoszeń, których treść lub forma nie odpowiada powadze urzędu państwowego.

3) Umieszczanie jakichkolwiek obwieszczeń poza miejscem do tego przeznaczonym, w szczególności zaś naklejanie ich na wewnętrznych ścianach lokalu urzędowego jest niedopuszczalne. Wyjątek stanowią afisze propagandowe instytucji państwowych i stowarzyszeń wyższej użyteczności, które, o ile są wykonane na trwalszym papierze i przeznaczone do wywieszenia na dłuższy okres czasu, mogą być w odpowiednim miejscu przymocowane do ściany.

4) Do czuwania nad przestrzeganiem niniejszych wskazówek oraz nad aktualnością wywieszanych obwieszczeń i afiszów są obowiązani: w izbach skarbowych i dyrekcjach celi — kierownicy oddziałów gospodarczych, w urzędach I instancji — naczelnicy tych urzędów, względnie wyznaczeni przez nich urzędnicy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Widomski.*

713

OKÓLNİK C 169 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 października 1938 r.

L. D. IV. 22451/3/38

o zmianie okólnika z dn. 15 lipca 1937 r. L. D. IV/14692/3/37 w sprawie pobierania osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza miejscem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cei, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cei w Gdańsku.

1) W okólniku C 55 Ministerstwa Skarbu z dn. 15 lipca 1937 r. L. D. IV/14692/3/37 w sprawie pobierania osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonariuszów celnych poza

miejszem urzędowym lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 18, poz. 632) pkt 4 ust. c) otrzymuje brzmienie następujące:

„c) opłatę w wysokości 2% przypadającego cła normalnego (autonomicznego), jeżeli suma tego cła wynosi do 5.000 zł — od walców z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, służącej do przerobu fabrycznego (poz. 787 z p. 3 tar. celn. przywóz.)”.

Ponadto w przytoczonym wyżej pkt 4 dodaje się nowy ustęp „d” o brzmieniu następującym:

„d) opłatę od skrawków papieru i makulatury, jeżeli one nie podpadają pod poz. 792 tar. celn. przywóz., sprowadzanych przez papiernię do przerobu na tekturę, papier i karton (z grup 57 i 58 tar. celn. przywóz.), należy pobierać bez stosowania w ogóle norm minimalnych opłat, przy czym przy sumie cła do 5.000 zł należy stosować stawkę 2% przypadającego cła normalnego (autonomicznego)”.

2) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się okólnik z dn. 31 maja 1938 r. C 141 Min. Skarbu L. D. IV/11014/3/38 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16/38, poz. 400).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

714

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 października 1938 r.

L. D. V. 6770/3/38

w sprawie wyjaśnienia pojęcia gruntów, użytkowanych w celach naukowych przez szkoły rolnicze.

Do

wszystkich izb skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że za grunty, użytkowane wyłącznie w celach nauko-

wych przez szkoły rolnicze, o czym mówi p. 5 art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) — należy uważać nie tylko grunty, których sposób użytkowania przyczynia się do powstawania lub rozwoju twórczości umysłowej (nauki), lecz także grunty, których użytkowanie ułatwia kształcenie umysłowe według programu (nauczanie). Do pierwszych należyć będą: grunty i lasy, które są uprawiane, zarządzane i eksploatowane w celach naukowego opracowania wyników prowadzonego gospodarstwa rolnego lub leśnego. Do drugich zaś grunty i lasy, na lub w których pracują uczniowie szkół rolniczych (leśnych), uczący się w ten sposób praktycznie czynności związanych z zawodem rolnika, ogrodnika, leśnika itp. Warunkiem jest tylko, aby te sposoby użytkowania były wyłączne, tj. wykluczające użytkowanie gruntów w sposób normalny, dochodowy. Fakt przynoszenia dochodów, jako uboczny wynik użytkowania gruntów w celach naukowych, nie wpływa na prawo do zwolnienia od podatku gruntowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU.

K o m u n i k a t

w sprawie zagubienia pieczęci.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że na terenie Warszawy zaginęła pieczęć urzędowa do laku z napisem „Ochrona Skarbowa 21”.

Zaginioną pieczęć niniejszym unieważnia się.

**WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ
GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE**

z dnia 7 listopada 1938 roku.

W A L U T Y	Za	Sprzedaż	Kupno	WALUTY	Za	Transak- cje	Sprzedaż	Kupno
		Z ł o t y c h					Z ł o t y c h	
a) BILETY BANKOWE				b) CZEKI I WYPŁATY				
Belgi belgijskie	100 Blg.	90,27	89,80	Amsterdam	100 Fl.	289,25	289,99	288,51
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—	Belgrad	100 Din.	—	—	—
Dolary Stanów Zjedn. . .	1 Dol.	5,31	5,28 ¹ / ₂	Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,27	5,24 ¹ / ₂	Bruksela	100 Blg.	90,05	90,27	89,83
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	289,99	288,25	Budapeszt	100 Png	—	—	—
Franki francuskie	100 Fr.	14,22	14,12	Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Franki szwajcarskie . . .	100 Fr.	121,00	120,20	Gdańsk	100 Gld.	—	100,25	99,75
Funty angielskie	1 Ł.	25,38	25,22	Helsinki	100 Mk.	11,16	11,19	11,13
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	—	—	Konstantynopol . . .	1 Ł.	—	—	—
Funty tureckie	1 Ł.	—	—	Kopenhaga	100 K	113,00	113,30	112,70
Guldeny gdańskie	100 Gld.	100,25	99,75	Kowno	100 Lit.	—	—	—
Kor. cz.-sł. odc. do 100 kor.	100 K.	10,75	10,40	Londyn	1 Ł.	25,31	25,38	25,24
Korony duńskie	100 K.	113,30	112,45	Madryt	100 Pes.	—	—	—
Korony estońskie	100 K.	—	—	Mediolan	100 Lir.	—	28,07	27,93
Korony norweskie	100 K.	127,43	126,45	Montreal	1 Dol.	—	5,29 ¹ / ₄	5,26 ³ / ₄
Korony szwedzkie	100 K.	130,79	129,80	Nowy Jork	1 Dol.	5,31 ¹ / ₂	5,32 ³ / ₄	5,30 ¹ / ₄
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—	Nowy Jork teleg. . .	1 Dol.	5,31 ³ / ₄	5,33	5,30 ¹ / ₂
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—	Oslo	100 K.	127,10	127,43	126,77
Liry włoskie	100 Lir.	19,60	19,00	Paryż	100 Fr.	14,18	14,22	14,14
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—	Praga	100 K.	18,25	18,30	18,20
Marki fińskie	100 Mk.	11,19	11,00	Ryga	100 Łat.	—	—	—
Marki niemieckie	100 Mk.	—	—	Sofia	100 Lew.	—	—	—
Pengö węgierskie	100 Png.	—	—	Sztokholm	100 K.	130,45	130,79	130,11
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—	Tallin	100 K.	—	—	—
Szylingi austriackie . . .	100 Szyl.	—	—	Tel-Aviv	1 Ł.	—	—	—
				Wiedeń	100 Szyl.	—	—	—
				Zurych	100 Fr.	120,70	121,00	120,40
				c) MONETY:				
				2. Srebro:				
				Marki niemieckie	100 Mk.	—	93,00	90,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

